

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.200/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év április hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. év április hó 26. napján kelt 1.B.1672/2011/7. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárás során felmerült 3.440,- (Háromezer-négyszáznegyven) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. április 26. napján kelt 1.B.1672/2011/7. számú ítéletével a vádlottat testi sértés bűntette (Btk.170.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat) miatt 2 év 6 hó börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.141/2012/3. számú átiratában a határozat indokolásával kapcsolatban tett észrevételeket. A tényállást megalapozottnak találta, de a bizonyítékok közül kirekeszteni indítványozta a vádlott rendőrök előtt tett beismerő nyilatkozatát. Egyebekben a Fellebbviteli Főügyészség a vádlott bűnösségét, cselekményének minősítését és büntetését is törvényesnek találta, ezért az indokolás kisebb helyesbítésével az ítélet helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő felszólalásában a tényállást nem vitatta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlott javára szóló körülményeket nem értékelte kellő súllyal, erre alapítva a büntetés mérséklését kérte.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályok megtartásával folytatta le eljárását. Az eljárás résztvevői jogukat megismerhették, gyakorolhatták, a sértett élettárs mentességi jogára figyelmeztetése megtörtént, aki ennek tudatában nyilatkozott. A vádlott beismerte a bűnösségét, elismerte, hogy megszurta az élettársát, jóllehet annak körülményeire ittassága miatt nem emlékezett. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat feltárta, azok értékeléséről számot adott.

Az ítélet indokolásával kapcsolatban tett ügyészi észrevétellel az ítéltábla egyetértett. Amikor az eljárási garanciális jogok rögzítése nem történik meg, a később eljárás alá vont elkövető hatóság előtti nyilatkozata sem értékelhető. A Be.78.§ (4) bekezdése értelmében az eljárási jog sérelmével megszerzett adat bizonyítékként nem vehető figyelembe. Az elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdéséből ezért az ítéltábla mellőzi a bizonyítékok közül, miszerint a vádlott „a kikerülő rendőröknek szintén” elismerte szövegrészt. Ez a helyesbítés érdemben nem szűkíti a bizonyítékok körét, hiszen a vádlott a törvényes figyelmeztetések utáni minden vallomásában beismerő nyilatkozatot tett.

A megalapozott tényállásból a Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményének életveszélyt okozó testi sértés büntetékénti minősítése törvényes.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság egy kivétellel helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket. A sértetti közrehatás enyhítő tényezőkénti értékelését azonban az ítéltábla mellőzte. Sértetti felróható közrehatás nem tűnik ki a tényállásból, erre a vádlott sem hivatkozott, lényegében a szűrés körülményei ismeretlenek.

A Fővárosi Törvényszék a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlya és a helyesbített bűnösségi körülmények mellett is arányos büntetést szabott ki. A vádlottal szemben a büntetési tétel alsó határához közeli 2 év 6 hónap börtönbüntetés további enyhítése nem indokolt.

A mellékbüntetésként kiszabott közügyektől eltiltás 3 évi mértéke ugyancsak megfelelő.

Ennek törvényi alapját azonban a Fővárosi Törvényszék tévesen tüntette fel, azt az ítéltábla a Btk.62.§ és 63.§-ára kijavította.

A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben jelzett helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. év április hó 9. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné s.k.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.1672/2011/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.200/2012/5. számú végzése folytán 2013. április 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. év április hó 9. napján

. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Weszely-Földvárszki Tünde
tisztviselő